

DIS-MITT Nytt Nr 3-2025

DIS-Mitt Nytt utkommer 3-4 gånger om året och är DIS-Mitts medlemstidning.

Ansvarig utgivare är ordförande i föreningen.

Redaktör är Kerstin Åkerberg

redaktor@dis-mitt.se

Landshövdingen och monstret

Legenden om Storsjöodjuret är gammal, med de första nedskrivna berättelserna är från 1600-talet. Det har alltid funnits en debatt om varelsen existerar eller inte, men för många jämtar var den en del av den lokala identiteten. De flesta trodde dock att det bara var en gammal folktro.

Detta förändrades dramatiskt den **2 augusti 1986**, när en högst verklig person, Jämtlands dåvarande landshövding **Jens T. Nilson**, utfärdade en officiell förordning. I den fastslog han att Storsjöodjuret var ett "skyddat djur". Men Nilson nöjde sig inte med det. Han utfärdade även ett jaktförbud för odjuret. Det var strikt förbjudet att jaga, döda eller ens fånga varelsen. För att göra saken ännu mer surrealistisk erbjöd han en belöning på **10 000 kronor** till den som kunde fånga odjuret **levande**.

Landshövdingens agerande skapade naturligtvis stora rubriker, både i Sverige och internationellt. Många trodde att det var ett skämt, men Nilson var allvarig. Hans motivering var att om varelsen nu fanns, så var den troligen unik och borde skyddas från att utrotas.

Denna märkliga förordning, som gjorde ett mytomspunnet monster till en officiellt skyddad art, varade i 16 år. År 2002 upphävdes den av Länsstyrelsen i Jämtland och Naturvårdsverket. Deras motivering var, inte helt oväntat, att det inte fanns några bevis för att Storsjöodjuret existerade, och att det därför inte kunde skyddas som en art. Även om förordningen är historia, lever minnet av den kvar som ett av de mest udda, men helt sanna, kapitlen i Jämtlands historia.

Vi fortsätter med försök att göra DIS-MITT Nytt lite mer intressant, med historier från de olika landskapen i DIS-MITT's område.

Vill du hjälpa till med korta spännande historier?

Kanske har du en egen berättelse från din släktforskning som du vill dela med dig.

Tanken är att skapa redaktörsgrupp, som hjälps åt att fylla tidningen.

Maila i så fall till

redaktor@dis-mitt.se

Evenemang

OM DIS-MITT

Bli Medlem

Styrelsen

[Faddrar/Support](#)

Här hittar du information om hur du blir medlem i DIS & DIS-MITT

Kontakta oss

Våra lokaler

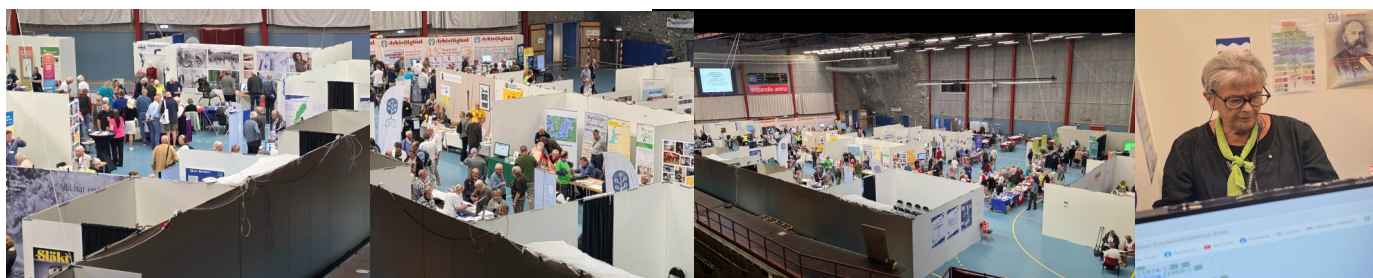
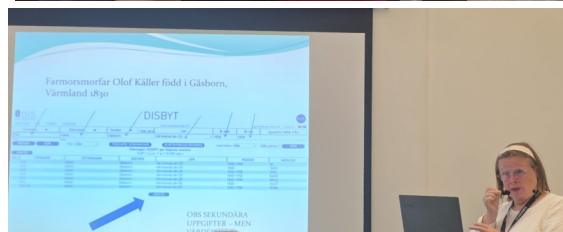
Här hittar du information om vår olika lokaler som vi har tillgång till.
[Våra lokaler](#)

Släktforskardagarna i Västerås

Västerås bjöd på fina släktforskardagar. Stämma, föreläsningar och gala-middag. God mat och härlig underhållning av en fantastisk entertainer som spexade, sjöng och steppade. Så fantastiskt med alla trevliga möten med entusiastiska släktforskare från hela Norden. Fotografen till de fina bilderna är Tony Rödin

Ångermanland

Flottarmonumentet i Sollefteå

Timmerflottningen på Ångermanälven

En av Europas största flottleder

Ångermanälven (430 km lång) är en av Sveriges största älvar. Tack vare sitt breda lopp och många biflöden blev den en perfekt led för att transportera timmer. Från skogarna i **Jämtland, Ångermanland och Lappland** flottades stockarna ner till kusten.

Under 1900-talets första hälft flottades **miljontals stockar varje år**.

Betydelse för Ångermanland

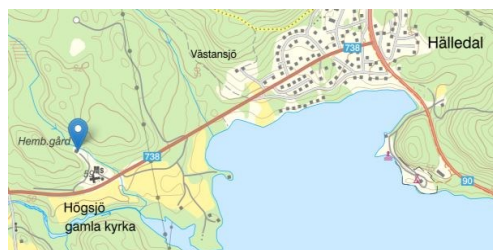
Ångermanälven till **"Norrlands pulsåder"** för skogsindustrin. Många samhällen växte fram tack vare flottningen: Kramfors, Bollstabruk, Sandö, Utansjö.

Under 1950–1960-talet byggdes vägar och lastbilar tog över timmertransporterna. Flottningen upphörde helt i **Ångermanälven 1982** – den sista stora älven i Sverige där timmerflottning bedrevs.

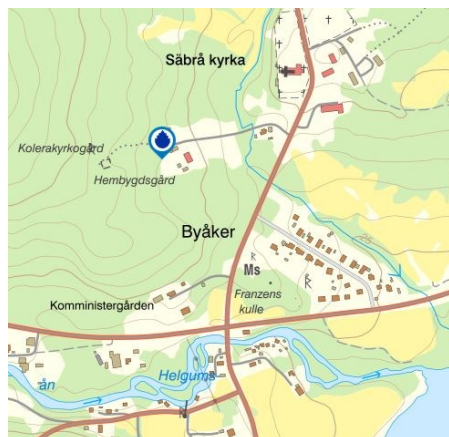
HITTA TILL HÄRNÖSANDS HEMBYGDSGÅRDAR

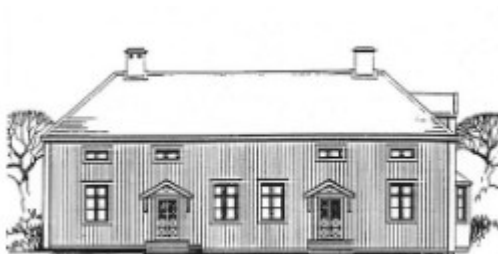
Viksjö Hembygdsförening
Maj-Britt Sæthe, 070 22 93 623
Irène Viklund, 070 697 55 67

Högsjö Hembygdsförening
Vårvägen 3
871 98 RAMVIK
072-090 85 25
71.kattis@gmail.com

Säbrå Hembygdsförening
Klockargården, Byåker 227
871 93 HÄRNÖSAND
klockargarden@sabrahbf.se

Medelpad

Sundsvallsbranden 1888

25 juni 1888, vid lunchtid, slog blixten ner i ett hus i Stenstaden (då en trästad). Det hade varit **extremt torrt** i veckor, och hårda vindar från havet gjorde elden okontrollerbar.

Branden spred sig oerhört snabbt genom trähusen. På bara några timmar var **nästan hela Sundsvall ödelagd** – över **600 byggnader** förstördes. Samma dag härjade även en stor brand i **Umeå**, vilket

Ca 9 000 människor blev hemlösa. Trots brandens omfattning dog "bara" ett fåtal personer (3–5, enligt olika källor). Ekonomiskt var det en katastrof, men också en möjlighet till nystart.

Redan dagen efter började man planera en ny stad. Man beslutade att **bygga i sten** för att undvika framtida katastrofer. Resultatet blev **Sundsvalls stenstad**, uppförd i pampig neorenessansstil, med stenpalats, breda gator och ståtliga kvarter. Bygget finansierades till stor del av sågverksägarnas rikedomar från träexporten.

Helmer Åslund (Osslund) (1866–1938) – en av Medelpads mest kända konstnärer.

Född i **Tuna socken i Medelpad**.

Studerade först konst i Stockholm, sedan en tid i Paris, där han influerades av **Paul Gauguin** och franska postimpressionister. Han arbetade även som dekorationsmålare på Gustavsbergs porslinsfabrik.

Känd för sina **storslagna målningar av Norrlands landskap** – fjäll, älvar, skogar och himlar i sprakande färger. Han använde ofta **starka, intensiva kulörer** för att gestalta naturens storhet. Bland hans mest kända verk finns *Höst i Lappland* och *Norrlandsmotiv*. Han målade ofta på stora dukar som skulle fånga känslan av vidder och oändlighet.

Helmer Osslund (född Jonas Helmer Åslund 1866) — väl dokumenterad: son till **Daniel (Jonas) Åslund (1826–1885)** och **Catharina Elisabeth Grahm**; Daniel var son till kronolänsman **Jonas Åslund** och Christina Märta Öhrbom.

Fmm var Brita Kristina Vagelin f 1774 och hennes mor var Anna Elisabet Hofverberg f 1744. från Hofverberg i Jämtland.

Skogsfinnarna i Medelpad

I Medelpad bosatte sig svedjefinnarna framförallt i de västra, skogstäta delarna av landskapet. De skapade bosättningar i områden som idag kallas Långskogarna och i andra delar av Indalsälvens övre dalgång. Dessa områden var perfekta för svedjebruket eftersom de var avlägsna och hade stora, gamla skogar. Svedjefinnarnas bosättningar var ofta spridda och isolerade, och de levde i så kallade rökstugor, enkla timmerhus utan skorsten där röken från elden fyllde rummet innan den letade sig ut genom en öppning i taket.

Några av de släktnamn som är förknippade med svedjefinnarna i Medelpad är: Pulkkinen, Laininen, Hämläinen (finns belagt i många finnskogsområden), och Korhonen.

Skogsfinnarnas historia är en viktig del av Medelpads kulturarv, och deras släktlinjer lever kvar än idag hos många i regionen.

Medelpad

Hissjön, Holm

Kyrkvägen. Oscar Lodins far, Johan Olof Lodin f 1846 i Sättna, bosatt på Glanässvedjan, som ligger på Hissjöns södra sida, skulle till A P Lindberg i Östbyn för att handla. Han hade en dragkärra med två hjul att frakta varorna på. Han lämnade den på höjden ovanför Östbybodarna och fortsatte med båt till Lindbergs affär. Där köpte han en mjölsäck (80-100 kg) samt en fjärding saltströmming.

Sedan han fått varorna i båten bar det av hemåt. Väl på andra sidan sjön tog han mjölsäcken på ryggen och bar den en bit uppöver Kyrkvägen samt satte av den på en sten. Gick så tillbaka till båten efter saltströmmingen och bar den en dryg bit ovanför den plats där han lämnat mjölsäcken. Han växlade så med att bära mjölsäcken och strömmingsfjärdingen varannan gång tills han kom fram till dragkärran. Drog sedan kärran med mjöl och strömming fram till Hissjön, där han fick lasta över i båt och ro över sjön. Så åter upp med varorna på kärran och upp till gården, men nu var han äntligen hemma. Det var väl ett riktigt dagsverke?

En annan historia om samme man, som dock inte har med Kyrkvägen att göra. Han skulle till stan för att även nu köpa strömming varvid hans kvinna sa, att han skulle se till att få små strömmingar "för nu börjar barnen bli så stora att de vill ha en hel strömming de med!"

Johan Olof Lodin var min farmor Olga Lodin's fosterfar. Oskar Lodin och hans syster Anna Lodin bodde på Glanässvedjan, vid Hissjön hela sitt liv.

Kerstin Åkerberg

När gården flyttade – Lars Olofssons kamp i Sunnansjö

Året var 1860, och i Sunnansjö levde bonden **Lars Olofsson** (född 1818) med sin hustru **Brita** (född 1821) och deras tre barn. Deras gård låg mitt i byn och bestod av en mängd små tegar utspridda över fälten, en rest från en tid då all mark delades i små bitar vid varje arvskifte. Det var ett ineffektivt system som gjorde arbetet omständligt, och staten hade nu beslutat att genomdriva en stor reform som kallades "**Laga skiftet**".

Reformen innebar att all utspridd mark skulle samlas ihop till större, sammanhängande ägor. För många bönder var det en revolution. De som hade sin gård på det som skulle bli någon annans mark, tvingades flytta. Lars Olofsson och Britas hus låg illa till. De fick valet att antingen flytta hela sin gård till ett nytt ställe eller att se sin mark krympa betydligt.

Att flytta en hel gård var ett enormt företag. Man var tvungen att plocka isär timmerhusen, stock för stock, transportera dem över åkrarna och bygga upp dem igen, ibland flera kilometer bort. Det krävde enorma resurser och en gemenskap som var på bristningsgränsen. En del bönder vägrade att flytta, men Lars och Brita insåg att framtiden låg i att anpassa sig.

Med gemensamma krafter, och med hjälp av grannar och släktingar, började arbetet. Lars och hans äldste son **Olof** (född 1845) tog hand om det tunga arbetet med att märka varje stock och forsla dem med oxar. Brita och barnen hjälpte till med att packa ner alla tillhörigheter, från verktyg till textilier, i stora kistor. Det var ett mödosamt slit som pågick under flera månader. På hösten flyttade de ut på det nya stället, i skogsbrynet, där de sedan fick bygga upp sin nya gård. De flyttade den slitna ladan, smedjan och till slut boningshuset.

När den nya gården stod klar, på sin egen stora teglapp av mark, kände Lars och Brita en ny sorts stolthet. De hade inte gett upp. De hade inte låtit historien bestämma deras framtid. Istället hade de tagit ett stort, riskfyllt steg. Deras nya gård växte sig starkare för varje år, och de kunde äntligen bruka jorden på ett effektivt sätt.

Lars Olofssons och Britas beslut blev ett lyckat exempel på hur en familj i Sunnansjö tog sig an den stora förändringen som svepte över landsbygden och, med hårt arbete och framtidstro, byggde upp ett nytt hem. Deras historia är en påminnelse om att varje hus i byn har en berättelse om kamp, uthållighet och framtidstro.

Konjaksbespararen i Österström är ett roterande lusthus med en ganska unik och fascinerande historia. Den ursprungliga konstruktionen byggdes redan på 1880-talet och var en symbol för konkurrensen mellan två herrar i dåtidens träindustri.

Historien bakom namnet

Den ursprungliga Konjaksbespararen byggdes av inspektorn **Viktor Pettersson** i Östanbäck. Anledningen sägs ha varit att imponera på sin rival, förvaltare Pontén på Österströms sågverk. Den fick namnet Konjaksbespararen eftersom den var en perfekt plats för herrarna att smita undan till, borta från fruarna, för att avnjuta sin konjak i lugn och ro – och därmed spara på den. Det var ett slags hemligt partyrum.

Det som kanske gjort Österström mest känt i nutid är den i folkmun kallade "Konjaksbespararen", en karusellpaviljong, vilken har en lite speciell historia bakom sig. Det var nämligen så att inspektör Pettersson som arbetade på Heffnersbolaget i Östanbäck på andra sidan Holmsjön var avundsjuk på förvaltare Pontén, som förutom sin herrgård och järnvägen hade smedja, handelsbod och ett snickeri.

Pettersson och hans son bestämde sig för att bygga en paviljong som snurrar som en karusell för att imponera på sina välbärgade grannar. Året var 1877 och det hela skedde i största hemlighet. Han beställde till och med de smidda detaljerna som behövdes från Ponténs smedja i smyg för att ingen skulle förstå vad han höll på med. Tre år senare stod bygget klart och premiärbjudan skickades till Pontén.

"Välkommen hit att snurra, förvaltare Pontén.
5 varv, motsvarar en rén
10 varv, man är utan ben
15 varv, hjärnan går ur skén
20 varv, vi halkar av stén"

Efter att Pontén satt sig i karusellen och fått i sig lite att dricka sägs det att han undrade vad det var för extra stark konjak Pettersson bjöd på då huset plötsligt verkade snurra.

När timret började transporteras på andra sätt försvann folket allt mer från bygden och konjaksbespararen föll i glömska. När den hittades var den i princip förstörd. Den karusell som idag har flyttats till Österströms herrgård till den plats där smedjan en gång stod är en kopia byggd exakt efter originalet med undantag för de smidda delarna som finns kvar från originalet. Dessa kom från Ponténs smedja.

Gästrikland

Bild från Edske Masugn, som ligger på gränsen mellan Gästrikland och Dalarna i Hofors kommun. Väl värt ett besök. Åk dit och njut av stålhistoriens vingar. Ta ett dopp i den fina sjön Edsken.

Pojkarna och den perfekta "blåsningen"

Enligt skräckromanen var Göran Fredrik Göransson, efter alla sina misslyckade försök med den engelska Bessemerprocessen, nära att ge upp. Det hade kostat honom en förmögenhet, och hans rykte låg i spillror. Han stod en sen kväll ensam vid masugnen, med huvudet tungt av oro, och övervägde att stänga ner alltihop.

Två pojkar, bröderna **Kalle** och **Erik**, som var söner till en av arbetarna, brukade leka i närheten av bruket. De var vana vid att se de röda flammorna och höra det mullrande ljudet från ugnen. Den här kvällen hade de

stannat upp för att se om det nya försöket skulle lyckas. De hade sett misslyckandet efter misslyckandet och visste hur besviken "herr Göransson" var.

När Göransson stod där och suckade hörde han en av pojkarna viska till den andra: "Se, Kalle! Nu är det dags! Flammorna ändrar färg, de blir helt vita och tysta, precis som när du håller vatten på elden!"

Den andre pojken, Erik, nickade allvarligt och sa: "Ja, då måste man sluta blåsa. Annars blir det som de andra gångerna."

Göransson, som var så djupt försjunken i sin egen förtvivlan, hörde först inte. Men pojkarnas samtal om den färg- och ljudförändring som de hade uppmärksammat som en del av sin lek, trängde in i hans medvetande. Alla hade stirrat på termometrar och måttider, men ingen hade lagt märke till de synliga tecknen.

En sista gång, mot alla odds, bad Göransson sina arbetare att förbereda en sista "blåsning". Han litade inte på instrumenten längre, utan ställde sig bredvid ugnen och väntade. Han stirrade på flammorna och lyssnade intensivt. När elden plötsligt tystnade och den vita färgen lyste starkt, som pojkarna hade beskrivit, ropade han: "Stopp!"

Arbetarna var förbluffade, men gjorde som de blivit tillsagda. Och den här gången, när de tömde ugnen, var stålet perfekt. Göranssons ansikte lystes upp av en sällsam glädje.

Enligt skräckromanen tog Göransson genast tag i pojkarna, kramade dem hårt och belönade dem med en guldpeng var. Den officiella historien nämner aldrig de två pojkarna, men många i Sandviken och kringliggande byar viskar att det var en enkel, intuitiv observation från ett par nyfikna barn som i själva verket låg bakom det historiska genombrottet. Det var en påminnelse om att de största sanningarna ibland finns i de enklaste iakttagelserna.

Häxprocesserna i Gästrikland (1600-talet)

Mellan 1668 och 1676 svepte den stora häxhysterin över Sverige. I Gästrikland var det framför allt **Ockelbo**, **Högbö**, **Ovansjö**, **Torsåker** och **Gävle** som blev berörda. Folk trodde att barn blev "bortrövade till Blåkulla" av kvinnor som stod i förbund med djävulen. Ryktena spreds snabbt genom socknarna, ofta från barn som påstod sig ha sett grannar "föra dem genom luften till Blåkulla".

Präster och domstolar började förhöra de anklagade, och hela socknar kunde dras in i paniken.

Kyrkorna fylldes av skräckslagna människor när prästerna förhöörde barnen offentligt.

Barn pekade ut grannar, ofta under ledande frågor från vuxna.

Många vuxna började misstänka sina egna grannar, och en del såg också möjligheter att bli av med ovänner.

Ockelbo 1670-talet: Här anklagades flera kvinnor för att ha fört barn till Blåkulla. Vittnesmålen kom ofta från små barn som sade sig ha sett ljussken, danser och svarta gestalter. Några kvinnor avrättades, andra klarade sig efter att barnvittnen tagit tillbaka sina berättelser.

Gävle (1675): Här hölls en av de mest uppmärksammade rättegångarna. Bland de anklagade fanns **Katarina Bure**, prästfru och dotter till en välkänd släkt. Hon satt fängslad i två år och dömdes till döden, men lyckades – efter ingripande från högre rättsinstanser – bli benådad. Fallet blev mycket omskrivet.

Ovansjö och Torsåker: Även här hölls rannsakingar, och några kvinnor fick sina liv ödelagda av anklagelser. I Torsåker avrättades visserligen inga i just Gästriklandsdelen, men ryktena från grannsocknen i Ångermanland – där 71 personer halshöggs 1675 – påverkade stämningen starkt.

Hälsingland

"Flottaren", staty av Per Nilsson-Öst, placerad vid Karlsundsbadet i Bollnäs.

Namnet "Pila"
kommer från ett
soldattorp i byn
Storsved i Järvsö
socken. Torpet brann
ner i slutet på 1800-
talet. Efter branden
flyttade familjen till
Undersvik.

Vers rån skillingtryck
om pila-Brita.

"Pila-Gubben, hur han
vände, fel han dock sin
pillhar vändt.
Pila-Brita, mor åt alla,
hyst dem alla i sin
gård.
När som Köhler vill
befalla, märkt han strid
den blifver hård."

Under ett nyårsfirande 1898 hände något: ett sällskap hos apotekare Brun samlades, spelade kort etc., och Pila-Brita avslöjade att hon hört Åkerberg och Kolar-Ek diskutera ett dubbelmord på häradsdomaren Olsson och hans maka i Isbo. Hon påstod att Åkerberg sagt:

"Häradsdomaren har gott om pengar ... det är inte mer än rätt om han blir knäppt ..."

När man hör Pila-Brittas schottis, är det inte bara en vanlig danslåt. Den bär med sig en historia om fattigdom, brottslighet och en av de mest ökända kvinnorna i Hälsinglands historia.

DELSBOLIGAN. Men Vem var Pila-Britta?

Brita Andersdotter, Brita föddes den 24 nov. 1854 i W. Kläppa, Ljusdal i Hälsingland.

Hon är kopplad till den beryktade **Hälsingeligan** runt sekel-skiftet 1900. Hon var en central figur i gänget som leddes av en man vid namn Nils Fredrik Åkerberg.

Pila-Brita var en driven och förslagen kvinna som inte bara var medlem i ligan, utan också skötte deras högkvarter. I sin gård i Offerberg drev hon en form av lönnkrog, där hon brände egen sprit och gav fristad åt ligamedlemmar, frigivna och förrymda fångar. Gården blev en ökad mötesplats.

Ligan gjorde sig känd för en rad brott, från stölder och inbrott till mord och mordbränder. Pila-Brita var inte bara en medhjälpare, utan en aktiv deltagare. Hon dömdes så småningom för medhjälp till brott, bland annat för att ha undanhållit brottslingar och för att ha vetat om ett av mordplanerna.

Hälsingeligan blev till slut upplösta och ställdes inför rätta. Pila-Brita angavs av sin egen man och dömdes till två års fängelse. Enligt historiska källor levde hon efter sin fängelsevistelse ett skötsamt liv fram till sin död 1920.

Hennes historia har levt vidare i folkmun och bland annat blivit en del av en populär visa och en schottis kallad "Pila-Brittas schottis", vilket visar hur starkt hennes rykte var.

Pila-Brittas schottis är en välkänd folkmusiklåt som har en stark koppling till folklivet i Hälsingland och Jämtland. Musiken, en schottis, är livlig och dansant, men det är berättelsen bakom den som gör den så speciell.

Schottisen är troligen en visa som handlar om Pila-Brita och hennes brokiga liv. Låten spreds snabbt bland spelmän och har sedan dess blivit ett självklart inslag i den svenska folkmusikrepertoaren. Den har spelats in av flera artister och är en favorit bland dansare, som gillar den medryckande melodin.

"Pila-Brittas schottis"

Digerberget, Rätansbyn, Jämtland

Hälsingland, Tönnebro

Tönnebro är en plats som många passerar idag på sin resa efter E4:an precis efter gränsen mellan Gästrikland och Hälsingland. I Tönnebro fanns tidigt ett gästgiveri och i kyrkböckerna kan man finna att här fanns förutom gästgivare även postförare och kolare. Under 1800-talet var det många som valde att emigrera från byn och vilka de var och när de utvandrade finns att läsa om här.

Här bodde i början av 1800-talet ca 30 personer som försörjde sig på gästgiveriet men främst kolning.

Till bruket i Axmar hade leveranser av kol skett under en lång tid. Den 26:e maj 1832 beviljade bergskollegiet tillstånd att flytta två hamrar och fyra härdar från Axmar bruk till Tönnebro vid Tönnebroån mellan sjöarna Noran och Skärjan. Sökande var ägaren till Axmar bruk; Johan J von Schinkel. Verksamheten kom inte igång förrän 1844 och då av efterträdaren Bernt von Schinkel. Det blev då en hammare och två härdar som var i drift fram till 1861.

När bruket i Tönnebro lades ner 1861 fanns här 84 boende enligt kyrkböckerna. År 1871 hade befolkningen sjunkit till 61 personer. Inga emigrerade i samband med nedläggningen. De är inte förrän på 1880-talet som alla emigranterna från byn ger sig iväg.

Till det lilla bruket i Tönnebro kom 1859 familjen Ekengren från Axmar bruk i Hamrånge. Familjen kom från Ovansjö till Axmar bruk 1856. År 1870 avled hustrun Greta Lisa Hedman i Tönnebro.

Erik Ekengren Född 1819-09-23 i Hammarby, Ovansjö (X). Död i Nordamerika. Mästersmed	
Gift	Greta Lisa Hedman Född 1824-11-10 i Husby (W). Död 1870-11-10 i Tönnebro, Skog (X).
Olof Alfred Ekengren Född 1849-12-27 i Hammarby, Ovansjö (X). Död 1931-04-09 i Norrtälje (AB). ►	
Helena Erika Ekengren Född 1854-06-16 i Hammarby, Ovansjö (X). Död 1929-01-12 i Chisago county, Illinois, USA. ►	
Margreta Kristina Ekengren Född 1857-05-05 i Axmar bruk, Hamrånge (X). Död i Nordamerika.	
Wilhelmina Ekengren Född 1860-04-10 i Tönnebro, Skog (X). Död i Nordamerika. ►	
Johanna Malvina Ekengren Född 1863-02-13 i Tönnebro, Skog (X). Död i Nordamerika.	
Ida Katrīna Ekengren Född 1866-04-15 i Tönnebro, Skog (X). Död i Nordamerika.	

Till Tönnebro kom arbetaren Erik Persson Skoglund år 1876 från Ekshärad i Värmland.

Erik Persson Skoglund Född 1849-01-12 i Ekshärad (S). Död 1919-03-15 i Cook county, Illinois, USA. Arbetaren	
Gift 1876-06-11	Helena Erika Ekengren ▲ Född 1854-06-16 i Hammarby, Ovansjö (X). Död 1929-01-12 i Chisago county, Illinois, USA.
Erik Alexander Skoglund Född 1877-01-01 i Tönnebro, Skog (X). Död i Nordamerika.	
Ida Wilhelmina Skoglund Född 1879-02-16 i Tönnebro, Skog (X). Död i Nordamerika.	

Efter att verksamheten upphört blev familjen Ekengren kvar i Tönnebro. Dottern Margareta Kristina flyttade 1876 till Vifors och därifrån vidare till Ljusne som hon lämnade 1881 för att resa till Quebec i Kanada. **Dottern Helena Erika bildade familj med Erik Persson Skoglund.** De utvandrade med sina två små barn 1881. Året därpå emigrerade tidigare mästersmeden Erik Ekengren, 63 år, tillsammans med sina döttrar Wilhelmina, Johanna Malvina och Ida Katarina. Med var också Wilhelminas son Gustaf Bernhard två år gammal. Sannolikt bosatte sig familjen Ekengren i Chicago. Kvar i Sverige blev Eriks son Olof Alfred född 1849 som avled i Norrtälje 1931. Han hade innan varit bosatt i Torsåker under period med sin familj.

Brita Stina Nyström Född 1819-10-03 i Valbo (X). Död i Nordamerika.	
Gift 1841-12-26	Erik Strömbom ▲ Född 1819-02-12 i Tolvfors, Valbo (X). Död 1856 i Tönnebro, Skog (X). Mästersmed
Johan Olof Strömbom Född 1842-10-24 i Wifors, Hamrånge (X). Död i Nordamerika.	
Stina Kajsa Strömbom Född 1844-02-09 i Kilafors, Hanebo (X). Död 1902-06-11 i Långshyttans kbfd (W).	
Anna Greta Strömbom Född 1845-02-18 i Forsbacka, Valbo (X). Död 1878-07-18 i Högbo, Sandviken (X). ►	
Karl Erik Strömbom Född 1845-02-18 i Forsbacka, Valbo (X). Död före 1846 i Forsbacka, Valbo (X).	
Karl Abraham Strömbom Född 1847-12-30 i Forsbacka, Valbo (X). Död 1928-03-28 i Hofors (X).	
Per Wilhelm Strömbom Född 1852-06-12 i Tönnebro, Skog (X). Död 1853-08-29 i Tönnebro, Skog (X).	
Erik Gustaf Strömbom Född 1850-01-01 i Valbo (X). Död 1942-12-22 i Mönsterås (H). ►	
Sofia Charlotta Strömbom Född 1854-08-14 i Tönnebro, Skog (X). Död.	
Maria Lovisa Strömbom Född 1856-12-04 i Valbo (X). Död 1857-03-02 i Tönnebro, Skog (X).	

Hälsingland, Tönnebro forts.

Brita Stina var änka efter mästersmeden Erik Strömbom som avled redan 1856. Familjen kom till Tönnebro Äldste sonen Johan Olov född 1842 lämnade Tönnebro 1860. År 1864 emigrerade han från Stockholm till Nordamerika. Dottern Anna Greta född 1845 flyttade till Valbo 1859 och emigrerade

från Ovensjö 1869. Sannolikt återvände hon till Sverige. Sonen Karl Adam född 1847 flyttade och bosatte sig i Hofors. Sonen Erik Gustaf född 1850 blev bosatt i Mönsterås. Dottern Sofia Charlotta född 1854 flyttade till Gävle 1870. Vad som hände sedan är oklart. Yngsta dottern Maria Lovisa avled

Anders Hansson Nordin Född 1828-12-03 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död 1916-01-30 i Holmsveden, Skog (X). Kolare/ Torpare	
Gift	Kerstin Ersdotter Född 1830-08-26 i Ockelbo (X). Död 1896-01-14 i Tönnebro, Skog (X).
Olof Andersson Född 1853-05-22 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död 1936-07-02 i Holmsveden, Skog (X). ▶	
Brita Andersdotter Nordin Född 1854-12-07 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död i Nordamerika.	
Erik Andersson Svensson Född 1856-07-21 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död 1907-11-16 i Hallsäter, Trönö (X). ▶	
Anders Andersson Nordin Född 1859-01-11 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död i Nordamerika.	
Stina Andersdotter Nordin Född 1860-10-01 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död 1944-03-24 i Tönnånger, Skog (X). ▶	
Hans Nordin Född 1862-11-04 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död 1949-07-25 i Böle, Skog (X). ▶	
Lars Daniel Nordin Född 1864-12-11 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död i Nordamerika.	
Karl Leander Nordin Född 1867-02-27 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död 1940-05-26 i Heden, Ockelbo (X). ▶	
Anna Nordin Född 1869-12-19 i Norrbobodarna, Åmot (X). Död 1930-04-17 i Hellberg, Järvsö (X). ▶	

Han var nr sex i en syskonskara på åtta. Familjen flyttade till Tönnebro från Sunnäs 1879. Förutom Lars Daniel utvandrade en syster och en bror till Nordamerika. System Britta, född 1854, utvandrade från Lingbo 1881 och brodern Anders född 1859, utvandrade från Tönnånger 1880. Äldste brodern Olof, född 1853, bosatte sig i Holmsveden. Stina född 1860 och Hans född 1862 blev båda bosatta i Tönnånger. Karl Leander, född 1867, kom till Ockelbo och yngsta system Anna bosatte sig i Västby.

Emigranterna från Tönnebro och var de finns i husförhörlängderna hämtat från databasen EMIWEB.

Efternamn	Förnamn	Titel	HFL	År	Fam/ensam	F-datum
Ekengren	Helena Erika	Arbetsfru	503	1881	fam	18540610
Ersdotter Skoglund	Ida Wilhelmina	Arbetsfru	503	1881	fam	18790216
Ersson Skoglund	Erik Alexander	Arbetsman	503	1881	fam	18770101
Persson Skoglund	Erik	Arbetsman	503	1881	fam	18490112
Ekengren	Erik	Mästersmed	502	1882	fam	18190923
Ekengren	Wilhelmina	Smedsdotter	502	1882	fam	18600410
Ekengren	Gustaf Bernhard	Smedsdotterson	502	1882	fam	18800404
Ekengren	Johanna Malvina	Smedsdotter	502	1882	fam	18630213
Ekengren	Ida Kathrina	Smedsdotter	502	1882	fam	18660415
Nyström	Brita Stina	Änka	504	1883	ensam	18191003
Nordin	Lars Daniel	Kolareson	521	1889	ensam	18641211

DIS

STARTSIDA

DIS

DISBYT

STATISTIK

Antal anslutande idag: 223

Ingrid Bollfrage MIN SIDA

LOGGA UT

Förnamn

Efternamn

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

↓

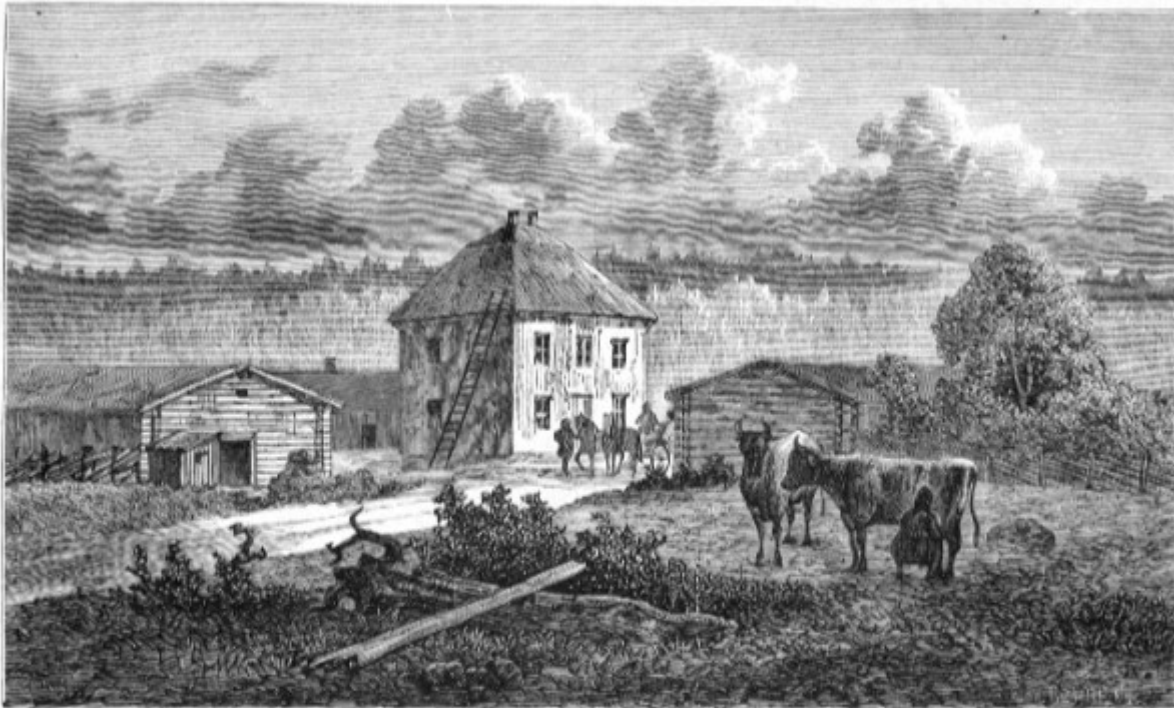
↓

↓

<

Ett bra hjälpmedel att få tips och kontaktpuppgifter till andra som forskar på samma personer är DIS-BYT som är ett av föreningen DIS verktyg <https://www.dis.se/verktyg>. I skrivande stund finns det 32 812 616 personposter, 66 745 976 händelser och

Hälsingland, Tönnebro forts.

Tönnebro i Hälsingland.
(Efter en skiss af K. Ekström.)

Skiss som föreställer raststället i Tönnebro. Publicerad i tidningen Svenska Journalen 1876.

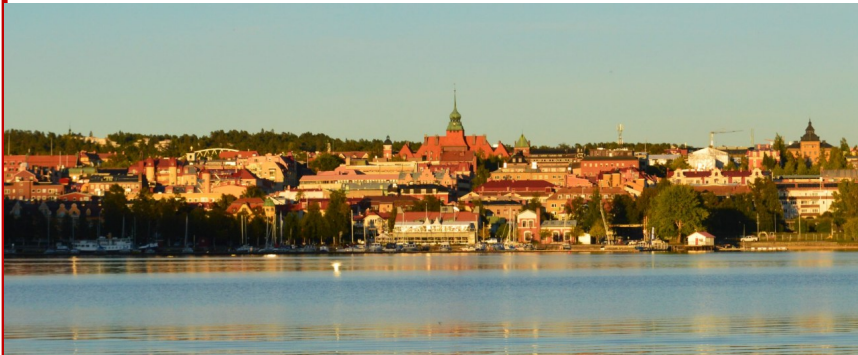
På en gammal karta från 1783 då en lantmäteriförrättning (Åbo delning) genomfördes kan man bilda sig en uppfattning om Tönnebro by.

Idag passerar E4:an väster om den plats där människor tidigare var bosatta vid bruket och gästgiveriet. Här tar många idag en paus innan man fortsätter vidare. De två pilarna visar var gästgiveriet och bruket var belägna.

Jämtland

När Östersund stod i lågor

Året var **1898**, och sommaren i Jämtland var ovanligt varm och torr. Östersund var vid den här tiden en stad byggd nästan helt av trä, med tätt packade trähus och smala gränder. Invånarna var ovetande om den annalkande katastrofen.

Natten till den **2 juli** utbröt en eld i ett bageri i korsningen mellan Postgränd och Storgatan. Branden fick snabbt fäste i de torra byggnaderna. En kraftig sydvästlig vind gjorde det omöjligt att kontrollera lågorna, som genast började sprida sig med en skrämmande hastighet.

Elden rasade fram genom staden. Människor flydde i panik från sina hem, bärande på sina mest värdefulla ägodelar. Familjer tvingades se på när deras livsverk förvandlades till aska. Elden hoppade från hus till hus, driven av vinden, och den tjocka röken låg som en kvävande filt över staden. Brandkåren kämpade febrilt, men den gamla utrustningen var maktlös mot brandens raseri.

När den sista glöden slocknat var förödelsen total. I gryningen den 3 juli var det som om en stor del av Östersund hade suddats ut från kartan. Mer än **50 hus**, inklusive en stor del av stadens centrum, hade brunnit ner. Lyckligtvis omkom inga människor, men hundratals blev hemlösa över en natt.

DÖDA FALLET. Anledningen till att Döda fallet skapades var att man ville **förbättra timmerflottningen**. Det ursprungliga vattenfallet, Storforsen, var en enorm propp för skogsindustrin som var på stark frammarsch i Jämtland. Timret kunde helt enkelt inte ta sig förbi.

För att lösa problemet anlät man köpmannen Magnus Huss, mer känd som "Vildhussen". Hans uppdrag var att bygga en kanal förbi vattenfallet. Syftet var att leda in en del av Indalsälvens vatten i en mindre bäck, för att sedan kunna skicka timret den vägen.

Men Vildhussen tog sig an arbetet med alldeles för stor entusiasm. Kanalen grävdes direkt i den lösa grusåsen som höll sjön på plats. Någon exakt anledning till kollapsen finns inte, men troligen var det den ökade vattenmängden i den nygrävda kanalen som urholkade grusåsen så pass att den inte längre höll emot.

Kung Rane och den gyllene skatten Det sägs att för länge sedan, när kungar styrde över Jämtland, begravdes en konung vid namn Rane i en stor gravhög. Enligt traditionen lades en enorm skatt av guld och juveler ner tillsammans med honom för att tjäna honom i livet efter detta. Men det fanns en mörkare sida av historien: Kung Rane var en brutal och hatad regent, och det ryktades att hans undersåtar hade förseglat honom levande i hans grav, mer som ett straff än en hedersbevisning. Det dröjde inte länge förrän rykten spred sig om att Kung Ranes ande inte fann ro. Hans våldsamma själ hade bundits till graven, och han blev en grym väktare av sin skatt. Många har genom århundradena försökt att gräva upp skatten, men ingen har någonsin lyckats.

En mörk och stormig höstnatt bestämde sig två modiga, men fattiga, drängar för att pröva sin lycka. De hade hört talas om skatten och var övertygade om att de kunde överlista spöket. Med spadar och lyktor smög de sig fram till den gamla gravhögen. Markisen var tung och fuktig, men de grävde febrilt.

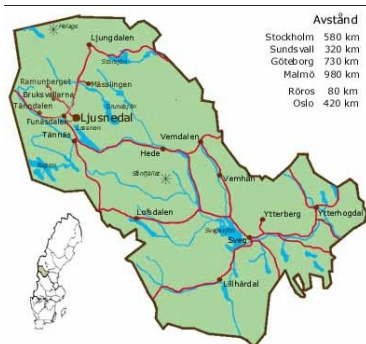
När de kommit en bit ner började den första drängen klaga över att spaden kändes tung. Den andre skrottade åt honom. Men snart började en dov, klagande sång höras från graven. Det var en sorglig melodi, som om någon led djupt inne i jorden. Drängarna ignorerade ljudet och fortsatte gräva.

Plötsligt lade sig en iskall vindpust, trots att det inte blåste. Lyktans låga fladdrade vilt och hotade att slockna. Grävskopan slog mot något hårt, och de såg den glimmande kanten av en stor järnkista. Spänningen var olidlig. De var så nära!

I samma stund började marken skaka. En kall dimma steg upp ur graven och formade sig till en gestalt. Det var en skugga av en man i kungakläder, med ett ansikte förvridet av vrede och smärta. Ur skuggans mun hördes ett rysligt vrål: "Du rör inte mina tillhörigheter! Bort! Bort!" Den ena drängen skrek av skräck och flydde hals över huvud. Den andra försökte stå emot, men hans kropp var förlamad av rädsla, och han föll omkull. När han lyckades resa sig och fly, var kistan åter osynlig.

Än idag sägs det att Kung Ranes ande vilar oroligt i sin gravhög. Många har hört hans dova klagan eller känt den kalla vinden när de passerar platsen på nätterna. Och skatten? Den ligger där fortfarande, djupt begravd, vaktad av en kung som aldrig fann frid.

Härjedalen

Härjedalen, med sina vidsträckta fjäll och djupa skogar, är ett landskap där historier om överlevnad och envishet har formats genom generationer. Denna historia om familjen Hansson är en typisk berättelse om hur livet kunde vara på en avlägsen gård på 1800-talet, en historia som handlar om mod och den kärlek som krävs för att överleva en skoningslös natur.

När vintern kom tidigt till Lillhärdal

Året är 1888. Långt inne i skogarna, en bit utanför Lillhärdal, bodde **Anders Hansson** med sin fru **Karin** och deras tre barn. Deras gård låg avsides, omgiven av tallskog och myrar. Den hösten kom vintern oväntat tidigt. Redan i september föll den första tunga snön, och den slutade inte att falla. Inom några veckor var gården insnöad och vägar till byn var helt ofarbara.

Anders hade inte hunnit transportera hem tillräckligt med hö till djuren, och matförråden i jordkällaren var inte heller så fyllda som de borde vara. Värst av allt var att deras yngsta barn, den lille **Oskar**, hade blivit svårt sjuk i en häftig feber. Karin hade provat alla husmorstips hon kände till, men barnet blev bara sämre. De behövde medicin, och de behövde den snabbt. Den enda möjligheten var att Anders tog sig till Lillhärdal.

Med tårar i ögonen såg Karin hur Anders spände på sig skidorna. Han hade packat en liten matsäck och tog med sig sin jaktbössa, mest för att avvärja vilda djur. Resan på över två mil genom det snötyngda landskapet var riskabel. Dagen var kort, och den tunga snön gjorde det mödosamt att ta sig fram. Den kalla luften sved i

ansiktet, och tystnaden i skogen var total, avbruten endast av ljudet från hans skidor.

När Anders kom fram till Lillhärdal var han helt utmattad. Han sprang till apoteket, köpte den medicin han behövde och fyllde en säck med mat. Men på vägen hem kom mörkret snabbt. Vinden ökade i styrka och en snöstorm drog in. Han kunde knappt se sina egna spår. Då hörde han en svag signal från en avlägsen gård och använde ljudet som vägledning tills han kände igen markerna.

Sent på natten, när Karin hade gett upp hoppet om att han skulle komma hem, hörde hon ett svagt knackande på dörren. Det var Anders, blek av köld och utmattning, men han höll hårt i sin säck. Han hade klarat det.

Tack vare Anders mod och uthållighet överlevde familjen den kalla vintern. Lille Oskar tillfrisknade, och gårdens djur fick mat. Denna historia, om en mans resa genom stormen för att rädda sin familj, har berättats i generationer i den här delen av Härjedalen, som ett bevis på den hårda verklighet men också den starka kärlek som definierade livet i den svenska vildmarken.

Det har funnits samer i Härjedalen under mycket lång tid. Härjedalen är en del av Sápmi, det traditionella samiska området.

Historisk närvaro

De första spåren av samer i Härjedalen går tillbaka till **vikingatiden**. I Vivalen nära Funäsdalen finns en samisk boplat och ett gravfält som är daterat till mellan år 800 och 1200 e.Kr. Detta har spelat en viktig roll för att visa på den sydsamiska historien och identiteten.

Samer i Härjedalen har traditionellt levt på jakt, fiske och renskötsel. Under historien har många sydsamer levt som **skogs- eller fjällsamer**, där renarna under vissa perioder mjölkades. Man flyttade med renhjordarna mellan skogarna under vintern och fjällen under sommaren.

Nutid och samebyar

Idag finns det samer som lever och verkar i Härjedalen, främst genom rennäringen. Härjedalen är hem för flera **samebyar**, som är ekonomiska och administrativa sammanslutningar för rensköttande samer. Exempel på samebyar i området är: **Ruvhten Sijte** (tidigare Tännäs sameby), **Mittådalens sameby**, **Tåssåsens sameby**

Dessa samebyar sköter renskötseln i sina respektive områden och bidrar till Härjedalens kulturlandskap och levnadssätt. Samekulturen är en viktig del av Härjedalens identitet, och besökare kan ta del av samiska smaker, hantverk och kultur, till exempel i Lofsdalen och Funäsfjällen.

Blandat

DISBYT är en databas över personer som levat i Sverige, avsedd för utbyte av släktforskningsresultat. Disbyt är tillgänglig för medlemmar i Föreningen för datorhjälp i släktforskningen, DIS, som driver databasen. En tid framöver finns både "gamla" DISBYT och Nya DISBYT parallellt tillgängligt från DIS hemsida.

Nya Disbyt är en utvecklad och förbättrad variant av befintliga Disbyt som i sin nuvarande form har funnits sedan våren 2020. Nu finns det alltså en modernisering med en del nya funktioner. <https://disbyt2-drift.dis.se/disbyt/index.php?login=nyinlogg>

Du som är van med tidigare DISBYT kommer att i huvudsak ändå känna igen dig. Du kommer märka att gränssnittet är moderniserat, du kommer dock kunna känna igen dig utan några större problem. Det som helt nytt är den Enkla sökningen som det står mer om nedan. En stor nyhet är att nu kommer alla resultat med datum vara fullständiga datum där sådan information finns.

Enkel sök

I enkel sök behöver du inte ange namn, plats, län och årtal i någon bestämd ordning. Det är bara att skriva in det du söker efter i fältet. För ett så bra sökresultat som möjligt bör du åtminstone skriva in tre olika sökord.

Nya Disbyt bygger på samma principer som Disbyt alltid har gjort. Vi delar med oss av våra egna fynd till andra så att du har möjlighet att finna något nytt i den stora databasen. Du har alltså fortfarande möjlighet att ta kontakt med andra släktforskare som råkar ha intressanta fakta som du saknar. På så vis kan du bygga vidare på ditt släkträd. Till sist kan också nämnas den kvalitetskontroll du får på ditt material, dels genom den automatiska kontroll och rättning som Disbytombudet genomför, men också dels genom eventuella kontakter som tas från andra släktforskare som kan upptäcka något

Digitala Föredrag

Föreningen DIS med Regionföreningen Dis Mitt

7 sätt att använda AI i din släktforskning

Tisdag den 7 oktober kl. 20.00

Regionföreningen DIS-MITT i samarbete med Gästrik-Hälsinge Hembygdsförbund och Gästriklands Kulturhistoriska Förening inbjuder alla DIS-medlemmar till ett föredrag av Peter Sjölund om AI. På släktforskarmässan i Västerås höll Peter ett uppskattat föredrag om AI och släktforskning.

Många lyssnade och efterlyste möjligheten att få föredraget igen via ZOOM. Nu kommer detta i repris.

Tid kommer att finnas att ställa frågor.

Välkomna

Föredraget är gratis för alla medlemmar i DIS.

Mer information finns på Föreningen DIS och regionföreningarnas hemsidor.

www.dis.se

Polisunderrättelser i Norge (Polititidende) Nasjonalbiblioteket (1886-1935)

[https://www.nb.no/search?](https://www.nb.no/search?q=Polititidende&mediatype=tidsskrift&sort=dateasc&seriestitle=Polititidende)

[q=Polititidende&mediatype=tidsskrift&sort=dateasc&seriestitle=Polititidende](https://www.nb.no/search?q=Polititidende&mediatype=tidsskrift&sort=dateasc&seriestitle=Polititidende)

Polisunderrättelser i Danmark (Politiets efterretninger) (1867-1920)

Man hittar dessa via Københavns Stadsarkivs hemsida:

<https://kbharkiv.dk/brug-samlingerne/kilder-paa-nettet/politiets-efterretninger-1867-1920/>

Blandat

Tips från Sveriges släktforskarförbund

När jag gjort släkttavlor till mina barnbarn blir det en helt annan bild av generationerna bakåt. Flera generationer finns ju på 1900-talet och då blev den här bloggen hos släktforskarförbundet ett bra hjälpmedel!

Släktforska på 1900-talet av Eva Johansson

<https://www.rotter.se/blog/blogger/evajohansson>

Pass, skjutsdagböcker och gamla tidningar – så hittar du de resande i arkiven

Foto: Länsmuseet Gävleborg.

Många böcker till hjälp vid släktforskningen finns att köpa hos <https://www.rotter.se/produkter>

Nya medlemmar

Styrelsen hälsar våra nya medlemmar hjärtligt välkommen till Dis-mitt-familjen. Hoppas vi kan vara till hjälp för er i släktforskningen. Berätta gärna för oss om din släkt.

Tomas	Sandstedt	Gävle
Mats	Fack	Järvsö
Anette	Sjöholm	Norråla
Per Göran	Björk	Ytterhogdal
Mattias	Kjellin	Gävle
Sara	Persson	Gävle
Per Anders	Forsberg	Frösön
Gunnar	Frisk	Bollnäs
Monica	Hansen-Wagenius	Östersund
Ann-Marie	Bergström-Gunst	Ljusdal

